

Motion till riksdagen 2009/10:Ju338

av **Magdalena Andersson (m)**

Elektronisk utrustning för skyddspersoner

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om elektronisk utrustning också för skyddspersoner.

Motivering

Ett stort antal personer i Sverige utsätts varje år för hot och förföljelse. Enligt Brå har mer än 600 000 personer i åldern 18–79 år någon gång blivit utsatta för stalkning, varav 105 000–165 000 det senaste året.

Två tredjedelar av offren var på ett eller annat sätt bekant med gärningsmannen. Av dem var ca en fjärdedel dåvarande eller tidigare partner och ca en fjärdedel hade någon annan privat relation.

Brå konstaterar också att ju närmare relationen var mellan offer och gärningsman desto allvarligare är trakasserierna och risken för våld är större. Ca 15 000 personer i Sverige tvingas flytta efter att de har utsatts för förföljelse.

Idag saknas det straffbestämmelser som beaktar om ett antal brott begås mot ett brottsoffer som ett led i en systematisk förföljelse som fridskränkingsbrottet omfattar. Istället straffas gärningsmannen för varje enskild gärning, vilket ofta ger låga eller ibland inga straff. Faktum är att det är vanligt förekommande att den som utsätter sitt offer för förföljelse ofta också utsätter honom eller henne för handlingar som i nuläget inte kan klassas som brott.

I vissa fall kommer det inte att vara tillräckligt att försöka undanröja hotet från gärningsmännen. Ibland tar det för lång tid innan gärningsmannen kan lagföras och det är inte alls ovanligt att gärningsmannen inte alls är motiverad att ens i sitt frihetsberövande straff upphöra med förföljelsen. Och det drabbar brottsoffret. Detta ges det också belägg för i Brås uppföljning av besöksförbudet, där det bl.a. framkommer att den som ska skyddas fortsätter oroa sig för att utsättas för brott. Och med tanke på att tillgänglig statistik bekräftar att

Fel! Okänt namn på

en tredjedel av besöksförbuden överträds så måste det till fler och nya åtgärder.

I Stalkningsutredningen som presenterades i september 2008 finns flera konkreta och bra förslag. Bland annat att byta ut den befintliga lagen om besöksförbud mot en lag om kontaktförbud, som i praktiken är ett förtydligande av den nuvarande lagen och ger rättsväsendet större utrymme att på detaljnivå konkretisera vad som får och inte får göras av gärningsmannen. Därtill föreslås att straffskalan höjs och att maxstraffet blir två års fängelse, mot dagens ett år.

Rikspolisstyrelsen har haft i uppdrag att genomföra försök med teknisk utrustning för att förena kontaktförbud med elektronisk övervakning. Tidigare har det inte varit möjligt då tekniken inte har varit tillräcklig, men idag finns sådana förutsättningar. Det skulle innebära att förbudspersonen förses med exempelvis elektronisk fotboja som larmar om man ger sig in på offrets skyddssfär. Där har också förts diskussioner om att kunna förse skyddspersonen, tillika brottsoffret, med egen utrustning som larmar om förbudspersonen överträder kontaktförbudet och kommer i närheten. Detta saknas i Stalkningsutredningens förslag.

Genom det kunskapsunderlag som finns om dels hur brottsoffer upplever sin vardag och att ett besöksförbud sällan får önskad effekt sammantaget med att det nu finns teknisk möjlighet att använda elektronisk utrustning för såväl förbudspersoner som skyddspersoner bör denna dimension införas när utredningen behandlas.

Mot bakgrund av vad som anförs i motionen bör regeringen överväga förslag om elektronisk utrustning också för skyddspersonen.

Stockholm den 2 oktober 2009

Magdalena Andersson (m)